

éííööóóÉőÉőá

A Tatabányai Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság /Tatabányai Törvényszék/ dr. Csere Sylvia Szonja ügyvéd által képviselt *felperesnek*, jogtanácsos által képviselt *alperes* ellen *közigazgatási határozat felülvizsgálata* iránti perében tárgyaláson kívül meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A bíróság **a felperes keresetét elutasítja.**

Kötelezi a bíróság a **felperest**, hogy az Államnak külön felhívásra **fizessen meg 75.000,-Ft** (azaz: hetvenötezer forint) le nem rótt **eljárási illetéket**, valamint **alperesnek bruttó 60.000,-Ft** (azaz: hatvanezer forint) **perköltséget**.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

A törvényszék a peradatok alapján az alábbi **t é n y á l l á s t** állapította meg.

A Fogyasztóvédelmi Felügyelősége árfeltüntetés és áralkalmazás országos témavizsgálat, illetve közérdekű bejelentés kivizsgálása folytán hatósági ellenőrzést végzett a felperes három egységében.

Az ellenőrzések megállapításait külön jegyzőkönyvek tartalmazzák, ezt követően azonban a hatóság egyesítette a három ellenőrzési eljárást.

A bíróság irányadónak fogadta el a felperes által sem vitatott azon tényállást, miszerint az ellenőrzés ebben a három egységben lezajlott és mindhárom esetben hiányosságokat tárt fel.

Az első ellenőrzés, amely a ..... sz. egységben történt meg, próbavásárlással indult és 18 -féle terméket vásároltak az ellenőrök 5.601,-Ft értékben. Megkapták az erről készített gépi nyugtát a visszajáróval együtt. Ezt követően állapították meg, hogy a 42 g-os édesség kassza előtt elhelyezett fémkosárban került kihelyezésre és az ártáblán 109,-Ft-os ár volt feltüntetve, míg a termékért 139,-Ft-ot kellett fizetniük, vagyis 30,-Ft-tal többet a kihelyezett eladási árhoz képest.

A termék 2012. november 14-24-ig volt akciós. Az akció lejártát követő időszakban is értékesítettek a termékből, azonban az árkiírást nem módosították. A helyszínen lévő üzletvezető helyettes az árcímkét azonnal kicserélte.

Az alperes megállapította ebben a körben, hogy a felperesi társaság azzal, hogy nem a kiírt áron értékesítette a terméket és nem a fogyasztók által fizetendő tényleges eladási árat tüntette fel, jogszabálysértést követett el.

A második ellenőrzött egység tekintetében is próbavásárlással kezdődött az ellenőrzés, itt 13 -féle termék került a kosárba , amelyből 5 -féle termék a közérdekű bejelentés alapját képező mirelit termék volt. Mindösszesen 10.030,-Ft volt a termékek értéke, a gépi nyugta itt is átadásra került. Az ellenőrök hiányosságként megállapították, hogy hamburger, illetve gyorsfagyasztott tengeri halfilé tekintetében a termékek eladási ára sehol, semmilyen formában nem került közlésre, feltüntetésre a vásárlók felé.

Az alperes megállapította, hogy a felperes azzal, hogy nem tüntette fel a fogyasztók által fizetendő eladási, illetve eladási és egységárat sem, így jogszabálysértést követett el és a közérdekű bejelentés pedig megalapozottá vált.

A harmadik ellenőrzött egységben az ellenőrzés úgyszintén próbavásárlással kezdődött 9 -féle, jellemzően karácsonyi terméket vásároltak az ellenőrök, amelyek a „karácsonyi szezon szigetén” kerültek kihelyezésre, ezen túlmenően egyféle tömegre értékesített terméket, narancsot vásároltak mindösszesen 6.785,-Ft értékben. A gépi nyugta itt is átadásra került a visszajárával együtt.

Hiányosságként állapította meg az ellenőrzés, hogy a 380 g-os „...szaloncukor marcipános étcsokoládéval” megjelölésű termékért 939,-Ft-ot fizettek a felügyelők annak ellenére, hogy a polccimkén 829,-Ft -os eladási ár volt feltüntetve, a különbözet 110,-Ft. A termék 2012. 12.06-12-ig volt akciós, az akció lejártát követően a tájékoztató címke azonban kinn maradt a polcokon.

Az alperes ez alkalommal is megállapította, hogy mivel a társaság nem a kiírt áron értékesítette a terméket, és nem a fogyasztók által fizetendő tényleges árat tüntette fel, ezzel jogszabálysértést követett el.

Az I. fokú hatóság határozatával 1.250.000,-Ft fogyasztóvédelmi bírságot állapított meg a felperes terhére és ezen túlmenően kötelezte arra, hogy az egyik egységben a termékek ténylegesen fizetendő árait számítsa fel a fogyasztók részére. Határozatának indokolásában hivatkozott a mindhárom egységben elvégzett ellenőrzés megállapításaira és az ott feltárt hiányosságokra.

Ezért a fogyasztóvédelmi felügyelőség eljárást indított és ennek során bizonyítást vett fel, nyilatkoztatta a körülmények, a tényállás tisztázása érdekében a felperest és adatszolgáltatást kért tőle. A felperes ennek eleget tett. Mindezek alapján a fogyasztóvédelmi felügyelőség megállapította, hogy az alperes a fogyasztóvédelemről szóló 1977. évi CLV. törvény (továbbiakban : Fgytv.) 14.§

(1)-(3) és (5) bekezdését, valamint a termékek eladási ára és egységára , továbbá a szolgáltatások díja feltüntetésének szabályairól szóló 4/2009 (I.30.) NFGM-SZMM rendelet 3.§ (1)-(2) bekezdésében, illetve 4. §-ban foglaltakat, valamint a fogyasztókkal szembeni tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat tilalmáról szóló 2008. évi XLVII. törvény (a továbbiakban: Fttv.) 3.§ (1) és (3) bekezdésében foglaltakat is megsértette. Mindezek alapján az I. fokú hatóság megállapította, hogy a felperes megsértette a vásárlók tájékoztatáshoz való érdekét, ezen túlmenően határozatában értékelte az ügy egyedi körülményeit. Különös súllyal értékelte, hogy a vállalkozás a fogyasztók tájékoztatásához fűződő érdekén kívül a vagyoni érdeket is súlyosan megsértette akkor, amikor nem a ténylegesen fizetendő árakat számította fel a vásárlás során. Ezen kívül értékelte a jogsértő magatartás kiterjedtségét is és a jogsértéssel érintett áruk értékét is figyelembe vette, ezt enyhítő körülményként. További enyhítő körülményként értékelte azt, hogy a társaság az első és második helyszínen az ellenőrzés ideje alatt pótolta a feltárt hiányosságokat. Figyelembe vette az I. fokú hatóság határozatának meghozatalakor azt, hogy a jogsértés olyan kereskedelmi egységben történt, amely áruházlánc részét képezi és nagyobb, gazdagabb árukészlettel rendelkezik, mint az átlagos, hagyományos élelmiszerboltok, a fogyasztók nagy számára vonatkozóak ezért a megállapítások.

Összességében megállapította az I. fokú hatóság, hogy a jogsértés a fogyasztók alapvető tájékoztatása, valamint vagyoni jogát, anyagi érdekét sértette. Figyelembe véve az enyhítő és súlyosbító körülményeket a bírság kiszabásától a hatóság eltekinteni nem tudott. Figyelembe vette továbbá az I. fokú hatóság azt, hogy a felperes éves beszámolója szerint a foglalkoztatotti létszám 2011-ben 13765 fő volt, míg árbevétele ugyanezen évben 333.287 millió forint. A bírságösszeg tekintetében figyelembe vette az I. fokú hatóság a vállalkozás éves nettó árbevételét és az Fgytv. 47/C.§ (1) bekezdés a/ pontja alá eső tartozását a felperesnek. Figyelembe vette továbbá a jogsértés ismétlődő mivoltát, a vállalkozással szemben korábban hasonló tényállás alapján már sor került jogsértés feltárására és szankcionálására. Ezen túlmenően figyelembe vette a hatóság, hogy az egyik helyszíni ellenőrzés alapjául közérdekű bejelentés szolgált, amely utóbb megalapozottnak minősült.

A felperes fellebbezésében kifogásolta az alperesi megállapításokat, álláspontja szerint az ellenőrzési tételek tekintetében nem helytálló az I. fokú határozat, míg a bírság kiszabás mértéke tekintetében több kifogást is megfogalmazott a felperes, álláspontja szerint jogszabálysértő az I. fokú határozat. A II. fokon eljáró Hatóság Főigazgatója határozatával helybenhagyta az I. fokú határozatot.

Megvizsgálta a II. fokú hatóság teljes körűen a megelőző eljárást és az I. fokú hatóság megállapításait. Ennek kapcsán megállapította, hogy a felperes fellebbezése nem alapos, tekintettel arra, hogy az I. fokú hatóság által feltárt tényállás és a megállapított jogszabálysértések helytállóak, a felügyelőség minden releváns körülményt értékelt és a szankciók kiszabása során alkalmazott mérlegelése is alapos és körültekintő volt. Ezen túlmenően egy körülmény vonatkozásában a II. fokú hatóság nem értett egyet az I. fokú hatósággal, amely egy körülmény fennállását enyhítőként értékelte. A II. fokú hatóság álláspontja szerint a jogszabálysértés megvalósult, így az utólagos korrekció a bekövetkezett jogsértésre nem lehet kihatással.

Rámutatott a II. fokú hatóság határozatának indokolásában, hogy a hiányosságok pótlását a fogyasztóvédelmi bírság kiszabásakor nem lehet a kötelezett javára értékelni, mivel a felperes munkatársai által tanúsított tevékenység, a jogszabálysértés megtörtént, utólagosan az korrigálásra

került és ez megszüntette a jogsértést , de a bekövetkezett hátrány már nem orvosolható, az eredeti állapot nem állítható helyre.

A felperes kereseti kérelmében gyakorlatilag megismételte a közigazgatási eljárás során előterjesztett fellebbezésében foglalt hivatkozásokat, álláspontja szerint az alperes jogszabálysértést követett el a fogyasztóvédelemről szóló 1997. évi CLV. törvény 47.§ (1) bekezdés i/ pontja alapján. Nem értékelte a fogyasztóvédelmi bírság kiszabásának körében megfelelően a körülményeket és a mérlegelése alapján kiszabott bírságösszeg jogosságát és indokoltságát is vitatta a felperes. Elsődlegesen kérte, hogy a bíróság helyezze hatályon kívül az I.-II. fokú határozatokat, másodlagosan a határozatok megváltoztatását és a bírság összegének mérséklését kérte.

A felperes perköltségben alperes marasztalását kérte, ezen túlmenően akként nyilatkozott, hogy nem kéri az ügyben tárgyalás tartását.

Az alperes érdemi nyilatkozatában kérte a felperes kereseti kérelmének az elutasítását és felperes marasztalását a felmerülő perköltségben.

Alperes sem kérte tárgyalás tartását.

Mindezek alapján a bíróság a Polgári perrendtartás 338.§ (1) bekezdése alapján a pert tárgyaláson kívül bírálta el.

A bíróság irányadónak tekintette az alperesnek az ellenőrzések során tett megállapításait az egyes egységekben. A lefolytatott ellenőrzési eljárás megállapításai helytállónak bizonyultak, ezeket egyébként a felperes mint tényeket maga sem vitatta (próbavásárlás ténye, megállapított hiányosságok).

A jogvitát voltaképpen a felek között az képezte, hogy az ellenőrzés megállapításai miként és milyen súllyal minősülnek, megalapozzák-e a bírság kiszabását és ha igen, akkor ez milyen mértékű bírságban testesülhet meg.

Az Alaptörvény 25. cikke alapján a bíróság a közigazgatási határozatok jogszerűségét hivatott felülvizsgálni. E körben a bíróság a felperes által előterjesztett kereseti kérelemben foglaltakhoz kötve van, tehát csak és kizárólag ebben a körben vizsgálódik és tesz megállapításokat az alperesi határozatok jogszerűségét illetően. A felperes által előterjesztett kereseti kérelemben feltüntetett eljárásjogi és anyagi jogi kifogásokat megvizsgálva jut a közigazgatási határozatok felülvizsgálatával kapcsolatos eljárásban a bíróság következtetésre és amennyiben jogszabálysértő a határozat, azt a Pp. 338.§-a alapján a bíróság hatályon kívül helyezi.

Tekintettel arra, hogy a felek egyike sem kérte tárgyalás tartását, így további nyilatkozat nem állt a bíróság rendelkezésére a felek részéről, ezért elsősorban a rendelkezésre álló előzményi iratok alapján a bíróság megállapította, hogy a felperes kereseti kérelme nem alapos az alábbiak szerint:

A fogyasztóvédelemről szóló 1997. évi CLV. törvény 14.§ (1) bekezdése kimondja, hogy a fogyasztót - a (2) bekezdésben meghatározott kivétellel - külön jogszabályban meghatározottak szerint írásban tájékoztatni kell a fogyasztóknak megvételre kínált termék eladási áráról, egységáráról, illetve a szolgáltatás díjáról. A (3) bekezdés értelmében az eladási árat, az egységárat, illetve a szolgáltatás díját egyértelműen, könnyen azonosíthatóan és tisztán olvashatóan kell feltüntetni. Az (5) bekezdés szerint pedig a termék eladásaként és egységáraként, illetve a szolgáltatás díjaként a fogyasztó által ténylegesen fizetendő az általános forgalmi adót és egyéb kötelező terheket is tartalmazó árakat kell feltüntetni. A törvény 2.§ m/,n/ pontjai meghatározza az eladási ár és egységár fogalmát is.

A termék eladási ára és egységára továbbá a szolgáltatások díja feltüntetésének szabályairól szóló 4/2009. (I.30.) NFGM-SZMM rendelet 3.§ (1) bekezdése rendelkezik a termék egységárának feltüntetésének módjáról arra az esetre, ha az nem egyezik meg a termék eladási árával. A (4) bekezdés rendelkezik arról, hogy az egységárat hogyan, mi módon, mértékegységek tekintetében miként kell feltüntetni. Ezek a jogszabályi rendelkezések egyértelműen meghatározzák, hogy mit tekintünk eladási árnak, mit tekintünk egységárnak, hogyan kell ezeket, milyen mértékegységben kifejezve feltüntetni, illetve az Fgytv. rendelkezése is egyértelműen rendelkezik arról, hogy az eladási árat és az egységárat, valamint a szolgáltatás díját hogyan, mi módon kell feltüntetni úgy, hogy azt a fogyasztó félreérthetetlenül megismerhesse.

Az alperes I. fokú határozata - amelyet a II. fokú közigazgatási hatóság helyben hagyott - az Fgytv. 47.§ (1) és (5) bekezdéseire alapította a határozatát. Nem vitás az, hogy az alperes által lefolytatott ellenőrzések kapcsán hiányosságok merültek fel mindhárom egység tekintetében, ezért ennek szankcióját az alperes hivatott alkalmazni. Nem vitásan az eladási ár és egységár feltüntetése elmaradt az egyes esetekben, más ár került a pénztárnál felszámításra, mint amit a polcon a fogyasztó olvashatott és aminek alapján a fogyasztó meghozta a döntését, hogy ezt a terméket megvásárolja. Ez nyilvánvalóan félrevezető és megkárosítja a vásárlót, anyagi érdekeit sérti.

Mindezek alapján a bíróság álláspontja szerint az alperesi határozatok jogalapja tisztázott, jogsértés e körben nem történt.

A bíróság megvizsgálta az alperes határozatait a mérlegelés és az alkalmazott bírságösszeg tekintetében.

A mérlegeléssel meghozott határozatok vonatkozásában a bíróság a mérlegelés okszerűségét vizsgálja. A Pp. 339/D.§. értelmében a mérlegelési jogkörben hozott közigazgatási határozat akkor tekintendő jogszerűnek, ha a közigazgatási szerv a tényállást kellő mértékben feltárta, az eljárási szabályokat betartotta, a mérlegelés szempontjai megállapíthatóak és a határozat indokolásából a bizonyítékok mérlegelésének okszerűsége kitűnik.

A bíróság ezen szempontok szerint vizsgálta meg az alperesi határozatokat, megállapította, hogy a tényállás kellő mértékben feltárára került az alperesi ellenőrzés során, a tényállás megállapításait a felperes sem vitatta.

Az ellenőrzéssel kapcsolatos eljárási szabályok betartását a felperes nem vitatta.

Az I. fokú hatóság részletesen leírta, hogy a mérlegelés kapcsán milyen szempontokat vett figyelembe, melyek voltak azok a körülmények, amelyek megalapozták és súlyosbították a bíróság kiszabását és annak mértékét, illetve felsorakoztatta az alperes azokat a körülményeket is, amelyeket enyhítőként vett figyelembe.

A bíróság az alperesi határozatok ezen részében foglaltakat, figyelemmel a II. fokú hatóság egy enyhítő körülmény vonatkozásában tett eltérő megállapításával maradéktalanul elfogadta és figyelembe vette. A határozatokból kívülálló számára is egyértelműen megállapíthatók azok a körülmények, amelyeket a hatóság mérlegelési szempontjai körébe vont és a határozat indokolásából, a bizonyítékok mérlegelésének okszerűsége is kitűnik.

Mindezek alapján helytállóan állapította meg az alperes, hogy az első és harmadik egységben elvégzett ellenőrzés kapcsán tett azon megállapítás, hogy az árfelszámítást nem megfelelően végezte el a felperes és az érintett termékeket nem a kiírt áron értékesítette, illetve a második helyszínen az eladási és egységárat sehol, semmilyen formában nem tüntette fel, ezzel megsértette az Fgytv. 14.§ (1)-(3) és (5) bekezdését, valamint a rendelet 3.§ (1)-(2) és (4) bekezdését, illetve az Fttv. 3.§ (1)-(3) bekezdését, valamint 6.§ (1) bekezdés c/ pontjában foglaltakat.

A felperes keresetében foglaltak vonatkozásában a bíróság rámutat arra, hogy nem figyelembe vehető a felperesnek az a hivatkozása, miszerint az ellenőrzés során kizárólag néhány termék kerül kifogásolásra, de egyéb jogszabályellenes cselekménnyel nem találkoztak az ellenőrök az ellenőrzések során. Kétségtelen, hogy egy áruházlánc egy-egy tagjának, egy-egy áruházának az ellenőrzése képezte tárgyát az eljárásnak. Önmagában az a körülmény, hogy más egyéb jogszabályellenes cselekményt nem tártak fel az ellenőrök, nem kisebbíti a feltárt hiányosságok alapját, levonandó jogkövetkeztetések súlyát és ezek szankcióját.

A bíróság kiszabás mértéke vonatkozásában a bíróság nem értett egyet a felperes által kifejtettekkel, hogy a próbavásárlás során vásárolt termékeknek csupán elenyésző hányadában volt hiba, minimális volt a hibaarány. Ezen túlmenően a felperes egyedi, dolgozói hibára is hivatkozott. Ez utóbbira vonatkozóan azonban a felperes bizonyítást nem ajánlott fel.

A bíróság álláspontja szerint a felperesnek az a hivatkozása sem vehető figyelembe alappal, hogy az alperesnek viszonyítania és hasonlítani kellett volna a bíróság kiszabás kapcsán a figyelembe veendő tényezőket. A bíróság álláspontja szerint elegendő a figyelembe veendő tényezők rögzítése és az ügy egyedi mivoltával kapcsolatos értékelése. Ezen túlmenően azonban további hasonlítás,

viszonyítási kötelezettsége az alperesnek nincs. A jogsértés súlya nem egy viszonyítás vagy hasonlítás kapcsán mutatkozik meg, hanem az egyedi ügyben tapasztaltak alapján levont konzekvenciákra van tekintettel.

A bíróság egyetértett az alperessel abban a vonatkozásban, hogy kétségtől a hatékony és gyors intézkedés alapján sor került a hiányosságok nagy részének a megszüntetésére, ez azonban magát a jogsértés tényét nem befolyásolja. Azt, hogy a vásárlóknak igen is sérült a tájékoztatáshoz való joga és vagyoni érdeksérelmet is elszenvedtek, ezen túlmenően pedig a közérdekű bejelentés is megalapozottnak minősül.

Rámutat a bíróság arra, hogy míg az alperes értékelte a kiszabott bírság összege vonatkozásában a figyelembe vett körülményeket és alkalmazott enyhítő körülményeket, ezzel szemben a felperes azt az állítását, hogy a jogsértéssel arányban nem álló és kirívóan eltúlzott lenne az 1.200.000,-Ft összegű bírság kiszabása, semmivel sem bizonyította.

A bíróság rámutat arra, hogy az I. fokú hatóság feltárta és határozatában rögzítette azt a körülményt, hogy a foglalkoztatotti létszám, illetőleg az elért éves árbevétel alapján a felperes tevékenységét hogyan és mi módon ítélte meg. Ehhez viszonyítva azonban a felperes nem értelmezte, hogy álláspontja szerint a jogsértéssel miért nem áll arányban a kiszabott bírság.

Mindezek alapján a bíróság a rendelkező részben írtaknak megfelelően határozott, tekintettel arra, hogy jogszabálysértést nem tárt fel, ezért nem tartotta alkalmazhatónak a Pp. 339.§ (1) bekezdésében foglaltakat.

Az eljárásban a felperes teljes mértékben elvesztés lett, ezért a bíróság kötelezte a le nem rótt eljárási illeték megfizetésére, ezen túlmenően a bíróság az alperes számára a 32/2003. (VIII.22.) IM sz. rendelet 3.§-a alapján perköltséget állapított meg és ennek megfizetésére a Pp. 78.§ -a alapján kötelezte a felperest.

Az ítélet jogerős, ellene további fellebbezésnek nincs helye, azt a Pp. 340.§ (1) bekezdése kizárja.

Tatabánya, 2013. szeptember hó 26. napján

dr. Vilimszky Anna
törvényszéki bíró

